01/09/2020

Саопштење Пљеваљског одбора за одбрану светиња

Мирне и достојанствене литије којима вјерни народ исказује незадовољство тзв. Законом о слободи вјероисповијести су од првог дана постале симбол истинске и традиционалне Црне Горе. Оне нису организоване ни против једног појединца, или (не дај, Боже!) против државе, већ искључиво против неправде којом се, на до сада незабиљежен начин, жели отети имовина Српске православне цркве. Било је и за очекивати да ће литије најприје засметати онима који су наложили доношење дискриминаторског и антиевропског закона, као и онима који су га силом на срамоту изгласали у Скупштини Црне Горе. Посматрано са данашње дистанце питање је како би се Предсједник Црне Горе, Предсједник Владе Црне Горе и посланици понашали да су знали колико ће незадовољство изазвати у народу доношењем овог закона?! Очигледно да су власти имале сасвим другачија очекивања. Људи снују, а Бог одлучује!!!

Суочени са истрајношћу народа у одбрани светиња, појединци из власти су покушали да вјерни народ који учествује у мирним молитвеним литијама прогласи за рушитеље државе Црне Горе. Нажалост, у коло са однарођеним представницима власти ухватио се и предсједник Општине Пљевља, Игор

Голубовић, који је у емисији „Без граница“ емитованој на Телевизији „Вијести“ изнио низ неистина и неутемељених тврдњи на рачун вјерника Српске православне цркве. Голубовић је истовремено на свом фејсбук профилу подијелио лажни снимак о наводној исплати вјерника који су били на литији у Подгорици, иако се на снимку очигледно ради о илегалној продаји улазница за фудбалску утакмицу.

Желећи да привидно умањи значај литија и народног незадовољства, Голубовић је посегао за нереалном процјеном броја учесника, говорећи да у литијама учествује „само“ седам ипо хиљада Пљевљака. Да се којим случајем састало седам појединаца који своје незадовољство исказују на улици – то би био озбиљан разлог за бригу одговорног предсједника општине. Међутим, Голубовићу је „мало“ седам ипо хиљада, а сви знамо да је реалан број учесника неупоредиво већи. Подсјетићемо Голубовића да је он предсједник свих грађана Пљеваља и да би због високог мјеста на ком се тренутно налази требало да уважава вјерска осјећања већинског дијела становништва у општини чији је предсједник. Упркос томе, ми позивамо предсједника Голубовића да изађе у литију са својим народом, јер у најмању руку није лијепо да литије посматра и броји из кафане Баила-бар. Такође га савјетујемо да би било лијепо да сјутра вече са епископом Атанасијем дочека у Пљевљима нашег драгог госта, епископа будимљанско-никшићког Јоаникија, и тако на дјелу покаже традиционално пљеваљско гостопримство.

Игор Голубовић је у поменутој емисији на крајње неприкладан начин говорио и појединим члановима нашег одбора, отворено циљајући на господина Милинка Газдића, бившег посланика и садашњег предсједника Црквеног одбора при Храму Светог Великомученика Георгија на Гукама. Кроз његов лик је покушао да призове ратне деведесете и да тако баци сјенку на миран молитвени отпор вјерног народа. Милинко Газдић је честит човјек који нема чега да се стиди и од кога нема разлога било ко да се плаши, или да осјећа непријатност. Пљеваљски муслимани су поносан и храбар народ. Они се чак нису плашили ни Филипа Вуковића и осталих лица са барикада који су се склонили под скуте владајуће партије па се сигурно неће плашити ни мирног и поштеног Милинка Газдића. Стога братски поручујемо предсједнику Голубовићу: – Окани се, сине, четовања, јер зло добра донијети неће!
Сваки честити муслиман у Пљевљима зна да у нама који из ноћи у ноћ молимо Бога да власт повуче спорни закон не може видјети непријатеља. Ми нисмо за обрачунавање ни са ким, а понајмање са нашом браћом исламске вјероисповијести. Наша рука је испружена и сматрамо да је боље да ми истрпимо неправду, па макар она долазила и од предсједника општине, него

да је ми другоме наносимо.

Сви ми који идемо у литије имали смо се од кога учити суживоту међу православним и муслиманима у Пљевљима. Уколико би се, не дај Боже, било ко појавио (или био послан!) међу учеснике литије ко би био против Црне Горе, ширио вјерску нетрпељивост, мржњу, или покушао да преко литија остварује своје политичке амбиције, ми таквоме поручујемо да тражи друго друштво јер му није мјесто међу побожним народом.

Цртање знакова у облику крста по шупама и струјомјерима у Шеварима сматрамо удбашком провокацијом и дјелом управо оних који су овај закон донијели. Крст са четири оцила је светиња за сваког православца. То је знамење са наше црквене заставе и зна се гдје му је мјесто. На шупама и струјомјерима сигурно није, иако би то жељели они који желе свађу, а не љубав и мир на које ми са литија позивамо.

Пљеваљски одбор за одбрану светиња чуди и то да се Бојан Бајчета, начелник комуналне полиције, преобразио у молера који молерише мурале тробојки по нашем граду. Позивамо га да умјесто тога прочита члан 28 Закона о државним симболима. У њему јасно пише да је тробојка из времена краља Николе државни историјски симбол који ужива исту заштиту као и данашња државна застава.

Одбор за одбрану светиња забрињава изјава предсједника општине Игора Голубовића у којој пријети партијским судом одборницима Предрагу Цвијовићу и Срђану Пивљанину јер су стали уз свој народ и тако наставили свијетлу традицију својих предака. Умјесто партијског суда предсједник Голубовић би могао да прошета са одборником Цвијовићем до њихових родних села – Адровића и Ограда. Цвијовић би том приликом могао објаснити Голубовићу да полицијски јарак у Адровићима не може бити пут међу комшијама, пријатељима и сугрђанима. У Голубовићевим Оградама се сачувала древна народна мудрост: „Ко другоме јаму копа – сам у њу упада.“ Ми не желимо да буде тако. Наш језик није језик јарака и партијских ограда, него језик љубави, праштања и помирења.

У име сабора српског православног народа,
ПЉЕВАЉСКИ ОДБОР ЗА ОДБРАНУ СВЕТИЊА

mitropolija.com